

w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku filologia angielska na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym, prowadzonego przez Ministra Edukacji i Nauki pod sygn. DSW-WKS.8014.75.2022.3.AZ

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, po zapoznaniu się z opinią zespołu nauk humanistycznych oraz nauk teologicznych wyraża:

negatywną opinię

w związku z tym, że nie są spełnione warunki prowadzenia studiów na kierunku filologia angielska na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym.

Uzasadnienie:

1. Koncepcja kształcenia nie została skonsultowana z pracodawcami w celu zdiagnozowania potrzeb lokalnego rynku pracy.
Uczelnia załącza pozytywne opinie o programie studiów ze strony pracodawców deklarujących przyjęcie studentów na praktyki zawodowe, jednak opinie te są utrzymane w tonie ogólnym i nie zawierają konkretnych wniosków lub propozycji wskazujących na realne zaangażowanie tej grupy interesariuszy we współtworzenie koncepcji kształcenia i projektowanie programu studiów. Załączone opinie pracodawców powielają te same schematyczne treści, nie zawierają sugestii przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego i ograniczają się do ogólnikowego wyrażenia poparcia dla utworzenia kierunku.
2. Nieprawidłowe przyporządkowanie kierunku do dyscyplin naukowych.
Kierunek przyporządkowano do dyscyplin naukowych: językoznawstwo i literaturoznawstwo. Sam wybór dyscyplin nie budzi zastrzeżeń, ponieważ tworzą one teoretyczne podstawy filologii, jednak przyporządkowanie kierunku w 90% liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów do dyscypliny naukowej językoznawstwo jest niewłaściwe, ponieważ opiera się w znaczącym stopniu na błędnej identyfikacji podbudowanej teoretycznie wiedzy w tej dyscyplinie z operacyjną wiedzą dotyczącą systemu języka i reguł poprawności posługiwania się nim.
3. Efekty uczenia się nie odpowiadają przyporządkowaniu kierunku do dyscyplin naukowych.
Ogólne założone dla kierunku efekty uczenia się nie wskazują na dyscyplinę naukową językoznawstwo i zastosowania zawodowe wiedzy w tej dyscyplinie. Efekty zostały sformułowane w sposób bardzo ogólny, niekiedy niezrozumiałe i nie odzwierciedlają aktualnego stanu wiedzy w tej dyscyplinie i jej zastosowań w praktyce zawodowej właściwej dla kierunku. Do dyscypliny językoznawstwo nie odnosi się bowiem wprost

żaden z ogólnych założonych dla kierunku efektów uczenia się, gdyż żaden z nich nie przywołuje zaawansowanej wiedzy ogólnej z zakresu dyscypliny naukowej językoznawstwo ani uporządkowanej i podbudowanej teoretycznie wiedzy obejmującej kluczowe zagadnienia językoznawcze. Natomiast w przypadku dyscypliny naukowej literaturoznawstwo, sformułowano jeden efekt uczenia się K_WG03, zgodnie z którym absolwent „zna i rozumie na poziomie zaawansowanym najważniejsze zjawiska z historii literatury i kultury studiowanego języka oraz ich źródła, a także ważniejsze ośrodki życia literackiego i kulturalnego”. Tym samym, nieprawidłowo ograniczono wiedzę z zakresu dyscypliny literaturoznawstwo do znajomości faktów, pomijając metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną w tej dyscyplinie. Zamiast specyficznych odniesień do dyscyplin naukowych stanowiących fundament dla kierunku filologia, w efektach uczenia się pojawiają się niejasne sformułowania typu „dziedziny i dyscypliny naukowe, kierunki rozwoju i nowe osiągnięcia, właściwe dla obszaru zainteresowań filologii”; „dziedziny nauki i dyscypliny naukowe, właściwe dla kierunku kształcenia” czy „wytwory charakterystyczne dla dorobku kultury studiowanego języka i obszaru językowego, w tym także wybrane tradycje i teorie w zakresie kształcenia”. Efekty uczenia się błędnie identyfikują wiedzę operacyjną powiązaną z rozwijaniem biegłości językowej z wiedzą językoznawczą, co dobrze ilustruje efekt K_WG05: „zna i rozumie zastosowania praktyczne ogólnych mechanizmów rządzących zasadami poprawnego używania studiowanego języka jako języka obcego w mowie i piśmie (system fonologiczny, gramatyczny i leksykalny), zarówno w zakresie produktywnym jak i receptywnym, na potrzeby wykonywania zadań komunikacyjno-przekładoznawczych, w stopniu określonym dla poziomu C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, jak również narzędzia i metody opisu zjawisk językowych, w tym formy i treści językowe”, który nie odnosi się do wiedzy strukturalnej, łączącej fakty, zależności i wyjaśniające je teorie. Zawarta w nim wzmianka o poziomie ESOKJ, odnoszącym się do biegłości językowej, świadczy o zrównaniu wiedzy strukturalnej, charakterystycznej dla dyscypliny naukowej językoznawstwo, z wiedzą operacyjną, niezbędną do osiągnięcia kompetencji komunikacyjnej w języku obcym.

Na poziomie szczegółowych efektów uczenia się czynnikiem dodatkowo pogłębiającym chaos terminologiczny jest wprowadzenie subdyscypliny translatoryka na poziomie równorzędnym z dyscyplinami językoznawstwo i literaturoznawstwo, np. w karcie zajęć *seminarium dyplomowe* „potrafi zastosować odpowiednią argumentację merytoryczną, z wykorzystaniem poglądów innych osób znanych z różnych źródeł oraz formułować wnioski dotyczące tematyki przekładoznawczej, językoznawczej, literaturoznawczej i kulturoznawczej”.

4. Efekty uczenia się nie w pełni odpowiadają koncepcji kształcenia.
Niezgodnie z koncepcją kształcenia, która zakłada kształcenie w dyscyplinach naukowych językoznawstwo i literaturoznawstwo, efekty uczenia się odniesiono również do dyscypliny nauki o kulturze i religii (określanej jako kulturoznawstwo), zarówno na poziomie efektów ogólnych, np. K_UW02: „potrafi zastosować zaawansowane zasady i procedury, formułować i analizować paradygmaty, potrafi posługiwać się słownictwem ogólnym i specjalistycznym studiowanych języków obcych kierunkowych zarówno w przekładzie pisemnym jak i ustnym i w komunikacji; obrać odpowiednie narzędzia, formułować wnioski, opracować i zaprezentować rezultaty pracy w zakresie językoznawstwa,

literaturoznawstwa i kulturoznawstwa właściwego obszaru językowego”, jak i efektów szczegółowych, np.: „zna i rozumie zastosowania praktyczne zaawansowanej metodologii, terminologii oraz zasady teoretyczne dotyczące filologicznego warsztatu badawczego w zakresie przekładoznawstwa, językoznawstwa, literaturoznawstwa i kulturoznawstwa” dla zajęć *przygotowanie i złożenie pracy dyplomowej*.

Przywołany powyżej efekt kierunkowy K_UW02 ilustruje również kolejną niezgodność efektów uczenia się z koncepcją kształcenia. Według koncepcji kształcenia, absolwent otrzymuje przygotowanie w zakresie jednego języka kierunkowego (angielskiego), co stoi w sprzeczności ze sformułowaniem „studiowane języki obce kierunkowe” wprowadzonym w w/w efekcie uczenia się, które wprost wskazuje na co najmniej dwa języki kierunkowe.

5. Efekty uczenia się w nieprawidłowy sposób zostały powiązane z charakterystykami 6. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Ogólne efekty uczenia się dla kierunku nie zawierają odniesień do zastosowań praktycznych wiedzy językoznawczej i literaturoznawczej w działalności zawodowej związanej z kierunkiem. Efekt K_WG02: „zna i rozumie zastosowania praktyczne zaawansowanej metodologii, terminologii oraz zasady teoretyczne dotyczące warsztatu z zakresu kształcenia” nie wskazuje bowiem na żadne dyscypliny, których te zaawansowane metodologie i zasady teoretyczne dotyczą. Na poziomie efektów szczegółowych, brak powiązania między fundamentem pojęciowo-metodologicznym dyscypliny i jego zastosowaniami w działalności zawodowej został całkowicie pominięty w przypadku dyscypliny naukowej literaturoznawstwo, co dobrze ilustruje efekt dla zajęć *wstęp do literaturoznawstwa*: „zna i rozumie zagadnienia historyczne angielskiego obszaru językowego w odniesieniu do teorii literatury, w tym metody interpretacji i analizy dzieł literackich, tendencje w badaniach literaturoznawczych, posiada ogólną orientację we współczesnych, społeczno-kulturalnych realiach właściwych dla angielskiego obszaru językowego i związanych z analizą literacką”. Tym samym, w efektach uczenia się pominięto kluczową dla kształcenia na studiach o profilu praktycznym część charakterystyki P6S_WG 6. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji. Efekty uczenia się nie opisują również kompetencji odpowiadających istotnym z punktu widzenia praktycznego profilu studiów charakterystyk PRK obejmujących kompetencje społeczne w zakresie współpracy z ekspertami przy rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego, oraz dbałości o dorobek i tradycje zawodu. Stanowi to także naruszenie art. 67 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 574, z późn. zm.), ponieważ efekty uczenia się nie uwzględniają uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia określonych w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 roku o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji oraz charakterystyk drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 tej ustawy, lecz tylko wybrane z nich.

Z kolei na poziomie ogólnych efektów uczenia się w kategorii umiejętności, powiązanych z charakterystyką o kodzie P6S_UW, brak jest prawidłowego odniesienia do stopnia złożoności wykonywanych zadań, mimo, że charakterystyka ta wyraźnie mówi o wykorzystaniu posiadanej wiedzy poprzez formułowanie i rozwiązywanie złożonych i nietypowych problemów oraz wykonywanie zadań w warunkach nie w pełni przewidywalnych. Również nie wszystkie efekty określone dla zajęć uwzględniają wykorzystanie wiedzy do wykonywania zadań złożonych i nietypowych, często wskazując

na wykorzystanie standardowych rozwiązań, np. „potrafi, posługując się typowymi metodami, analizować wytwory kultury brytyjskiej i amerykańskiej w zakresie sztuki, muzyki i filmu oraz interpretować je, dążąc do określenia ich znaczeń, zakresu oddziaływania społecznego oraz ich miejsca w procesie historycznym i w przemianach kultury” (*kultura i historia brytyjska i amerykańska*), lub skupiając się wyłącznie na umiejętności zastosowania słownictwa specjalistycznego. Przykładem są tu efekty „potrafi posługiwać się słownictwem specjalistycznym z zakresu biznesu w wypowiedziach ustnych oraz w komunikacji, w tym w zadaniach tłumaczeniowych” dla zajęć *tłumaczenie biznesowe ustne* i „potrafi posługiwać się słownictwem ogólnym i specjalistycznym języka angielskiego w przekładzie pisemnym m.in. do wykonywania tłumaczeń pisemnych tj. artykuł z gazety, wywiad, e-mail, broszura informacyjna/turystyczna, umowa kupna – sprzedaży, umowa na świadczenie usług itp.” dla zajęć *przekład pisemny*.

6. Efekty uczenia się zdefiniowane dla kierunku oraz dla zajęć i grup zajęć nie są w pełni jasne i w rezultacie nie są możliwe do osiągnięcia i weryfikacji.

Wiele ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zostało sformułowanych w sposób nieprawidłowy i niezrozumiały, co skutkuje tym, że nie są one możliwe do osiągnięcia i weryfikacji. Niektóre efekty zostały sformułowane w sposób bardzo ogólny, np. efekt dla kierunku: K_WG05Z „zna i rozumie zastosowania praktyczne zaawansowanej metodologii, terminologii oraz zasady teoretyczne dotyczące warsztatu z zakresu kształcenia” nie wskazuje o jakie metodologie i zasady teoretyczne chodzi. Nie wiadomo też, co kryje się pod sformulowaniem „zakres kształcenia”. Podstawowym problemem jednakże jest fakt, że zdecydowana większość efektów uczenia się została sformułowana w sposób zbyt zawity i skomplikowany. Wiele z nich zbudowano piętrowo, w sposób łączący kompetencje nie dające objąć się jedną oceną, np. efekt dla kierunku K_UW02: „potrafi zastosować zaawansowane zasady i procedury, formułować i analizować paradygmaty, potrafi posługiwać się słownictwem ogólnym i specjalistycznym studiowanych języków obcych kierunkowych zarówno w przekładzie pisemnym jak i ustnym i w komunikacji; obrać odpowiednie narzędzia, formułować wnioski, opracować i zaprezentować rezultaty pracy w zakresie językoznawstwa, literaturoznawstwa i kulturoznawstwa właściwego obszaru językowego”. W przypadku efektów szczegółowych, sposób ich formułowania jest jeszcze bardziej skomplikowany, gdyż efekty dla zajęć i grup zajęć zawierają jednocześnie ogólny efekt uczenia się dla kierunku i jego uszczegółowienie, często uzupełnione informacją dodatkową podaną w nawiasie. Na przykład: „zna i rozumie w stopniu zaawansowanym miejsce i znaczenie filologii, a w szczególności główne obszary językoznawstwa (w tym: zewnętrzne i wewnętrzne), w systemie nauk humanistycznych, specyfikę przedmiotową i metodologiczną językoznawstwa, a także dziedziny i dyscypliny naukowe, kierunki rozwoju (w tym strukturalizm, językoznawstwo kognitywne, lingwistyka generatywno-transformacyjna, etc.) i nowe osiągnięcia, właściwe dla obszaru zainteresowań filologii (wstęp do językoznawstwa)”. Sformułowany w ten sposób efekt uczenia się, obejmujący zarówno ogólny efekt uczenia się dla kierunku i jego uszczegółowienie, jest niemożliwy do osiągnięcia w trakcie trzydziestogodzinnych zajęć trwających jeden semestr. Podobny problem występuje w zdecydowanej większości kart zajęć. Na przykład: „zna i rozumie zastosowania praktyczne ogólnych mechanizmów rządzących zasadami poprawnego używania języka angielskiego jako języka obcego w mowie i na piśmie (system leksykalny), zarówno w zakresie receptywnym (zapoznanie się z tekstem źródłowym) jak

i produktywnym (omówienie i opracowanie odpowiedzi lub komentarzy do tekstu, parafraza), w stopniu określonym dla poziomu C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, jak również narzędzia ułatwiające pracę z tekstem oraz formy i treści językowe (czytanie i rozwijanie słownictwa), „w odniesieniu do tłumaczeń prawniczych potrafi zastosować zaawansowane zasady i procedury, formułować i analizować paradygmaty, potrafi posługiwać się słownictwem ogólnym i specjalistycznym języka angielskiego, w tym terminami nieostrymi, abstrakcyjnymi, wieloznacznymi, skrótami, akronimami, latynizmami i zapożyczeniami; obrać odpowiednie narzędzia, formułować wnioski, opracować i zaprezentować rezultaty pracy w zakresie językoznawstwa angielskiego” (tłumaczenia prawnicze pisemne), „potrafi posługiwać się słownictwem ogólnym i specjalistycznym studiowanego języka angielskiego zarówno w wypowiedziach pisemnych jak i ustnych i w komunikacji w trakcie tworzenia tłumaczeń ustnych oraz pisemnych poprzez poznanie różnego typu firm i zakładów zajmujących się tłumaczeniami, nabycie umiejętności planowania, prowadzenia i dokumentowania pracy oraz nabycie umiejętności analizy pracy podczas wspólnego omawiania praktyk przez opiekunów praktyk i studentów” (praktyka zawodowa).

7. Efekty uczenia się nie uwzględniają rozwoju kompetencji studentów podczas trwania studiów.

Dla wszystkich zajęć wielosemestralnych sformułowano jeden zestaw efektów uczenia się, nie wskazując tym samym na zakładany progres między semestrami, odzwierciedlający rozwój kompetencji studentów podczas trwania studiów.

8. Treści programowe nie odpowiadają przyporządkowaniu kierunku do dyscyplin naukowych.

Zaplanowane dla kierunku treści programowe odwołują się do dyscyplin naukowych, do których kierunku został przyporządkowany, lecz nie są zgodne z proporcjami procentowego przyporządkowania kierunku do tych dyscyplin, co wynika z błędnej identyfikacji komunikacyjnych kompetencji językowych z kompetencjami w zakresie dyscypliny naukowej językoznawstwo. Zajęcia służące osiągnięciu przez studentów biegłości językowej na zaplanowanym poziomie pozwalają na osiągnięcie kompetencji kluczowych, wspierających w zrównoważonym stopniu uzyskanie przez studentów wiedzy i umiejętności w zakresie językoznawstwa i literaturoznawstwa angielskiego.

9. Treści programowe nie umożliwiają osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się dla zajęć.

Do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne zostały zaliczone zajęcia w bloku *praktycznej nauki języka angielskiego*, mające w założeniu umożliwiać wykonywanie przez studentów czynności praktycznych, powiązanych z kompetencjami tłumaczeniowymi. Jednakże treści sformułowane dla tych zajęć nie w pełni to umożliwiają. Na przykład, w karcie zajęć *PNJA – fonetyka praktyczna w komunikacji* nie zawarto żadnych treści, które umożliwiłyby wykonywanie zapisanych w efektach uczenia się dla tych zajęć zadań komunikacyjno-przekładoznawczych i zdobywanie praktycznych umiejętności przekładoznawczych. Podobnie, treści zawarte w karcie zajęć *PNJA – gramatyka praktyczna* nie umożliwiają osiągnięcia efektów uczenia się powiązanych ze zdobywaniem praktycznych umiejętności przekładoznawczych.

10. Niewłaściwa jest kolejność niektórych zajęć w planie studiów.
Zastrzeżenia budzi umiejscowienie w planie studiów zajęć wymagających bardzo dobrej znajomości języka obcego, a poziom biegłości językowej studentów nie pozwala na osiągnięcie założonych efektów uczenia się. Przykładem takich zajęć jest zdecydowana większość zajęć w bloku *tłumaczeniowym*. Nierealne jest bowiem, by student w trakcie drugiego semestru nauki był w stanie tłumaczyć, ustnie i pisemnie, specjalistyczne teksty z zakresu biznesu, polityki czy handlu, biorąc pod uwagę fakt, że student ma się wtedy znajdować na poziomie zbliżonym do B2 ESOKJ.
Niewłaściwe jest również umieszczenie w programie studiów zajęć stanowiących podstawy rozwijania umiejętności tłumaczeniowych, np. *przekład ustny*, *przekład pisemny*, *teoria przekładu* i *etyka zawodu tłumacza*, w semestrach poprzedzających oparte na nich zajęcia kształtujące kompetencje tłumaczeniowe.
11. Niewłaściwe oszacowanie liczby punktów ECTS w odniesieniu do kształcenia językowego.
Plan studiów obejmuje zajęcia poświęcone rozwijaniu znajomości języka kierunkowego do deklarowanego w koncepcji kształcenia poziomu C1 według ESOKJ oraz drugiego języka obcego do poziomu B2 według ESOKJ. W przypadku języka kierunkowego niewłaściwie oszacowano liczbę punktów ECTS, przypisując im 52 ECTS, co odpowiada ok. 1300 godzinom nakładu pracy studenta.
Realizowane na kierunku kształcenie przewiduje progres z poziomu 0 do C1, na co według wytycznych ESOKJ wystarcza ok. 700-800 godzin całkowitego nakładu pracy studenta. Przyjęty na kierunku czas przeznaczony na praktyczną naukę języka kierunkowego wielokrotnie przekracza wypracowane w międzynarodowej praktyce normy i z prawie 100% naddatkiem pozwala na osiągnięcie wszystkim studentom kierunku zakładanego w koncepcji kształcenia poziomu C1.
12. Zasady realizacji praktyk zawodowych nie gwarantują ich prawidłowego przebiegu.
Praktykę zawodową podzielono na cztery semestry, przy czym dla wszystkich etapów założono identyczne efekty uczenia, które nie zakładają różnicowania kompetencji w powiązaniu z progresem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych studentów, co konsekwentnie odnosi się również do treści programowych. Efekty uczenia się dla praktyk odnoszą się do kompetencji, które studenci powinni osiągnąć przed odbyciem praktyki, takich jak znajomość teorii i metodologii przekładoznawczych oraz posługiwanie się ogólnym słownictwem języka angielskiego.
Niewłaściwe jest też umiejscowienie praktyk w planie studiów. Praktyki rozpoczynają się w trzecim semestrze, kiedy kompetencje językowe studentów (w szczególności studentów z poziomu podstawowego) nie pozwalają jeszcze na realizowanie wszystkich zadań przewidzianych w treściach programowych, np. prowadzenie korespondencji w języku obcym z kontrahentami. Ponadto, studenci nie nabyli jeszcze praktycznych umiejętności związanych z wykonywaniem zadań tłumaczeniowych, gdyż większość zajęć temu poświęconych, np. *przekład ustny* i *przekład pisemny*, zaplanowanych zostało równoległe z rozpoczynającą się praktyką.
Zaplanowane miejsca odbywania praktyki zawodowej nie są prawidłowe, gdyż nie zapewniają osiągnięcia efektów uczenia się założonych dla praktyk. Firmy, z którymi podpisano porozumienia w sprawie odbywania praktyk przez studentów nie są zorientowane na działalność tłumaczeniową. Są to przede wszystkim szkoły

językowe/instytucje szkoleniowo-edukacyjne, które nie gwarantują realizacji celów założonych dla praktyki zawodowej, w tym zapoznania studentów z dokumentacją i warsztatem pracy tłumacza.

Nie określono wymogów, również w zakresie kompetencji językowych, dotyczących opiekuna praktykanta w miejscu odbywania praktyki, który bezpośrednio kieruje zadaniami wykonywanymi przez studentów, koryguje jego pracę oraz zaświadcza o rzetelnym odbyciu praktyki.

13. Zasady dyplomowania dopuszczają powstawanie prac dyplomowych w dyscyplinach, do których kierunku nie został przyporządkowany.

Kierunek przyporządkowano do dyscyplin naukowych językoznawstwo i literaturoznawstwo. Karta zajęć *seminarium dyplomowe* wskazuje natomiast również na możliwość powstawania prac w dyscyplinie naukowej nauki o kulturze i religii, która zgodnie z przyporządkowaniem kierunku do dyscyplin naukowych, nie stanowi jego teoretycznych podstaw.

14. Dobór nauczycieli akademickich nie umożliwia prawidłowej realizacji zajęć.

Wśród kadry proponowanej do prowadzenia zajęć są tylko dwie osoby posiadające dorobek naukowy w dyscyplinie naukowej językoznawstwo, a więc w zakresie dyscypliny, do której kierunek filologia angielska został przyporządkowany 90% liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów, co skutkuje sytuacjami, w których osoba z dorobkiem w dyscyplinie naukowej literaturoznawstwo prowadzi *seminarium dyplomowe* z zakresu dyscypliny naukowej językoznawstwo. Szczegóły w załączniku do uchwały.

§ 2

1. Uczelnia niezadowolona z uchwały może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy kierować do Polskiej Komisji Akredytacyjnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały.
3. Na składającym wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, na podstawie art. 245 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ciąży obowiązek zawiadomienia Ministra Edukacji i Nauki o jego złożeniu.

§ 3

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Edukacji i Nauki,
2. Rektor Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Stanisław Wrzosek

Uchwała nr 691/2022
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 21 lipca 2022 r.
